24/03/2024

24 Μαρτίου: Εορτάζει ο Άγιος Αρτέμων Επίσκοπος Σελευκείας και ο Άγιος Αρτέμων Ιερομάρτυρας Πρεσβύτερος Λαοδικείας

/ Βίοι Αγίων

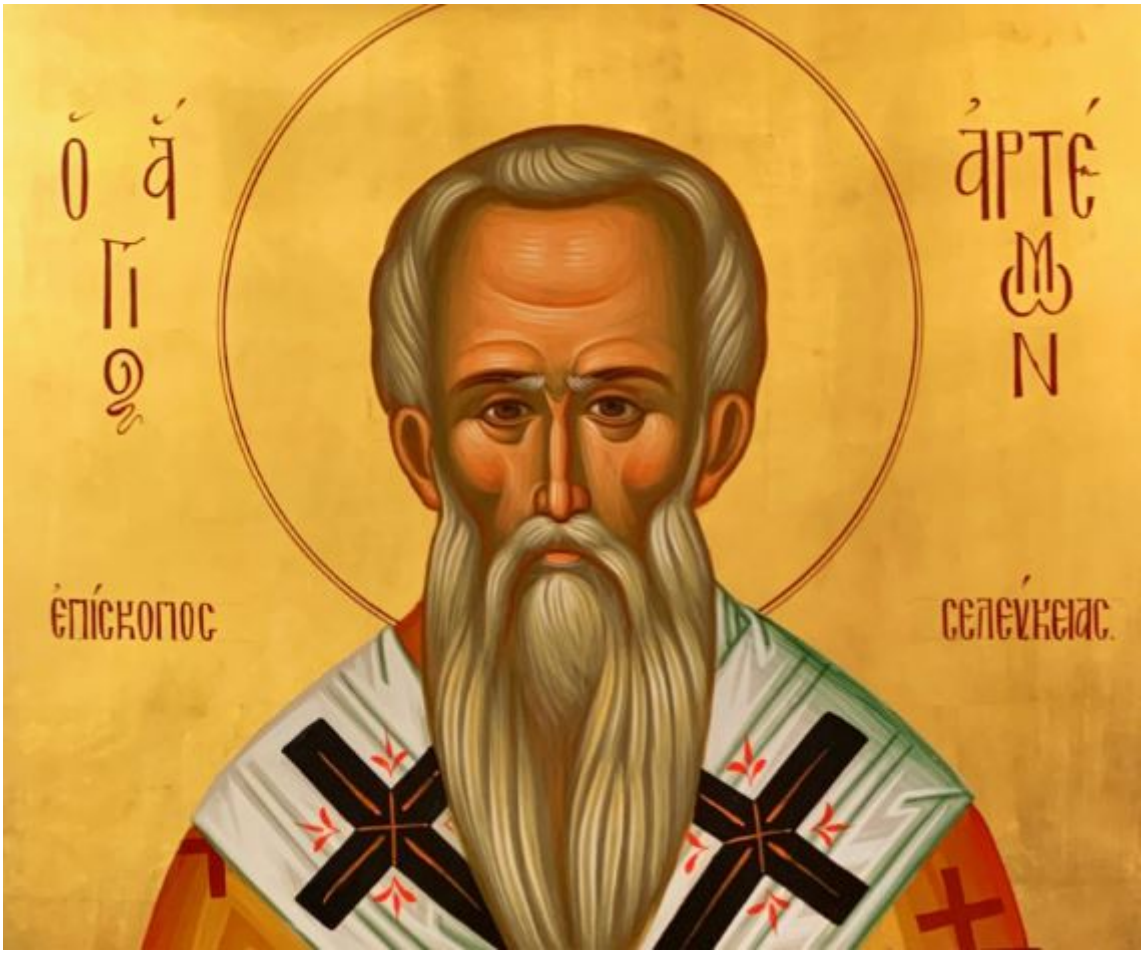

Σήμερα, 24 Μαρτίου, η Εκκλησία εορτάζει τα προεόρτια του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου και τιμά τη μνήμη του Αγίου Αρτέμονος, Επισκόπου Σελευκείας, καθώς και του Αγίου Ιερομάρτυρος Αρτέμονος από τη Λαοδίκεια.

Όσιος Αρτέμων Επίσκοπος Σελευκείας της Πισιδίας

Ο Όσιος Αρτέμων έζησε στους αποστολικούς χρόνους, όταν για πρώτη φορά το Ευαγγέλιο του Χρίστου διαδιδόταν στις ειδωλολατρικές κοινωνίες.

Ο Απόστολος των Εθνών, Παύλος, πήγε στη Σελεύκεια της Πισιδίας, κήρυξε το

λόγο του Θεού και είλκυσε εκλεκτές ψυχές, που αποτέλεσαν την πρώτη Εκκλησία της πόλης εκείνης. Μεταξύ των νεοφωτισθέντων έλαμπε περισσότερο ο Αρτέμων, που ο Παύλος τον ανέδειξε και επίσκοπο.

Στο διάστημα της επισκοπής του, δικαίωσε την προτίμηση και τις ελπίδες που στήριξε σ' αυτόν ο Παύλος. Καλλιέργησε τη διδασκαλία, φρόντισε για τους φτωχούς και της χήρες, ήταν παράδειγμα στους πιστούς με λόγια και έργα, πατέρας αυτών και βοηθός, καύχημα και παρηγοριά.

Πέθανε ειρηνικά και τον θρήνησε όλο το ποίμνιο του, σαν μια οικογένεια. Διότι έκανε πράξη, αυτό που είπε ο Απ. Παύλος: «Τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ» (Α'πρόςΤιμόθεον,δ'12). Γίνε, δηλαδή, παράδειγμα των πιστών και στα λόγια σου και στη συμπεριφορά σου και στην αγάπη που θα δείχνεις και στην πνευματική ζωή πού θα ζεις και στην πίστη και στην καθαρότητα της ζωής.

Άγιος Αρτέμων Ιερομάρτυρας, Πρεσβύτερος Λαοδικείας

Ο Άγιος Αρτέμων άκμασε κατά την περίοδο της βασιλείας του Διοκλητιανού (285 – 305 μ.Χ.) και ήταν πρεσβύτερος της Εκκλησίας της Λαοδίκειας στη Συρία. Βρισκόταν σε προχωρημένη ήδη ηλικία (όπως γνωρίζουμε είχε διατελέσει 16 χρόνια αναγνώστης, 28 διάκονος και 33 χρόνια ιερέας), όταν επίσκοπος της πόλης ήταν ο γηραιός άγιος Σισσίνιος. Πριν το μαρτύριο του ο Αρτέμων είχε εισέλθει με τον Σισσίνιο στον ειδωλολατρικό ναό τής Λαοδίκειας και κατέστρεψαν τα εκεί ευρισκόμενα είδωλα. Όταν μετά από κάποιο χρονικό διάστημα ήλθε στη Λαοδίκεια κάποιος Κόμης, που λεγόταν Πατρίκιος, και πληροφορήθηκε το τόλμημα των αγίων, όρμησε στο ναό που λειτουργούσαν, για να τους τιμωρήσει. Πατάχθηκε όμως αμέσως από θεϊκή οργή και ασθένησε.

Παρόλο δε που ζήτησε και έλαβε από τον Σισσίνιο τη θεραπεία του, παρέμεινε αμετανόητος και, αφού συνέλαβε τον Αρτέμονα, τον υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια, για να τον αναγκάσει να θυσιάσει στους ψευδοθεούς. Τέλος, αφού απέτυχε ο Πατρίκιος τον σκοπό του, διέταξε και εξέκαυσαν λέβητα, που περιείχε πίσσα και ρητίνη, για να κάψει μέσα τον άγιο. Αλλά τότε, θεία δύναμη άρπαξε τον Κόμη και τον έριξε εκείνο μέσα στον λέβητα, όπου βρήκε οικτρό θάνατο. Στη συνέχεια, συμφώνως προς τα πλείστα γνωστά Συναξάρια του (Συναξάρι Κωνσταντινουπόλεως, Μηνολόγιο Βασιλείου, κ.α.), ο Άγιος Αρτέμων έκανε με την προσευχή του να αναβλύσει πηγή ύδατος στον τόπο που στεκόταν, όπου και βάπτισε αυτούς που πίστεψαν στον Χριστό με αφορμή τη θαυμαστή του διάσωση. Αφού δε ενήργησε πολλά θαύματα και μετέβη στη Μικρά Ασία, σε τόπο που λεγόταν Βαλβίνη, εκοιμήθη εκεί εν Κυρίω.

Συμφώνως όμως προς παλαιό κατά πλάτος Βίο του (BHG³ 175), ο οποίος σώζεται σε χειρόγραφο που γράφηκε στην Κύπρο τον 11ο αιώνα μ.Χ. και διασώζει αρχαιότατες (πρωτοβυζαντινές) για τον Άγιο Αρτέμονα παραδόσεις, αφού μετέβη, όπως προαναφέρθηκε, στη Μικρά Ασία, χειροτονήθηκε εκεί επίσκοπος. Για να αποφύγει όμως την από τις θαυματουργίες του ανθρώπινη δόξα, πήγε στο ακρωτήριο Ανεμούριο. Εκεί δεν βρήκε πλοίο, αλλά φωτεινή νεφέλη και θεία δύναμη τον ανήρπασε και τον μετέφερε παραδόξως στο απέναντι του Ανεμουρίου ευρισκόμενο ακρωτήριο Κορμυακίτης (Κορμακίτης) της Κύπρου. Υπήρχε τότε στο νησί τοποθεσία με το όνομα Αυλών (κοντά στο σημερινό χωριό Αυλώνα της περιοχής Μόρφου), γεμάτος πνεύματα ακάθαρτα, όπου μετέβη επί σκοπού ο Αρτέμων, έδιωξε με την προσευχή του τους δαίμονες, και έκανε να αναβλύσει πηγή ύδατος προς αγιασμό ψυχών και σωμάτων. Μετά από λίγο καιρό ο άγιος αναπαύθηκε εν ειρήνη στον Αυλώνα, όπου και τάφηκε το σώμα του από τους μαθητές του, που είχαν στο μεταξύ έλθει από τη Λαοδίκεια και κατέγραψαν «τὰς περιόδους αὐτοῦ», κατά τον εν λόγω Βίο. Το πιο πάνω αγίασμά του έγινε κατόπιν Βαπτιστήριο, του οποίου το νερό ήταν ορατό μόνο μία φορά τον χρόνο, μετά τη θεία Λειτουργία του Μεγάλου Σαββάτου, οπότε γίνονταν οι βαπτίσεις των βρεφών, και τελούνταν μεγάλα θαύματα. Ο ναός τούτος του αγίου, συμφώνως πάντοτε προς τον ως άνω Βίο, κατέστη πανορθόδοξο προσκύνημα, ξακουστό μέχρι και την Κωνσταντινούπολη.

Οι παραδόσεις, που διασώζει ο θαυμαστός αυτός Βίος, ελάχιστα γνωστές μέχρι και πριν λίγα χρόνια, ένεκα της καταστροφής του ναού και προσκυνήματος του Αγίου, αλλά και των ποικίλων ιστορικών της νήσου περιπετειών, επαληθεύθηκαν προσφάτως, σε μεγάλο τουλάχιστον βαθμό, με τον συνδυασμό δύο σημαντικών τεκμηρίων, συμφώνως και προς σχετική επιστημονική ανακοίνωση: α) Τον

εντοπισμό στον χώρο του αρχαίου Αυλώνος (κοντά στα σημερινά χωριά Αυλώνα και Ακάκι Μόρφου) καταλοίπων βασιλικής με μωσαϊκό δάπεδο και βάση Βαπτιστηρίου μικρών διαστάσεων, που χρονολογούνται στα τέλη του 4ου/αρχές του 5ου αιώνα μ.Χ. και, β) τη μοναδική, γνωστή σήμερα, αναφορά σε χειρόγραφο της εν Κύπρῳ Μονής Σταυροβουνίου (σπάραγμα κυπριακού Λειτουργικού Τυπικού των αρχών του 14ου αιώνα μ.Χ.), για τη μέχρι και τότε ύπαρξη του λειψάνου του αγίου Αρτέμονος «ἐν τῷ Αὐλῶνι τῆς Σολίας, ἤγουν τῆς Κύπρου», και τον εορτασμό του στη νήσο στις 13 Απριλίου• μαρτυρία, που επιτρέπει την πιθανότατη ταύτιση των σωζομένων ως άνω καταλοίπων παλαιοχριστιανικής βασιλικής προς τον αναφερόμενο στον Βίο του αγίου Αρτέμονος (BHG³ 175) ναό του στον Αυλώνα της Κύπρου. Αναμένονται βεβαίως τα πορίσματα μίας συστηματικής αρχαιολογικής ανασκαφής της βασιλικής, αλλά και του ευρύτερου χώρου, που έχει ήδη αρχίσει, η οποία θα διαλευκάνει πολύ περισσότερο τα πράγματα.

Τεμάχιο του ιερού λειψάνου του αγίου σώζεται σε παλαιά ξύλινη λειψανοθήκη σε σχήμα αρτοφορίου στην ιερά μονή Κύκκου (σήμερα στο Μουσείο τής μονής), στην οποία υπάρχουν λείψανα και άλλων Κυπρίων ή εν Κύπρῳ τιμωμένων αγίων. Ο Αρτέμων τιμήθηκε διαχρονικώς σε πλείστα μέρη του νησιού, λόγω των ανά τους αιώνες ποικίλων του θαυμάτων, όπως στα χωριά της Μεσαορίας Ορνίθι (όπου μεσαιωνικός του ναός, η αρχική φάση του οποίου ίσως βυζαντινής εποχής), Αφάντεια (νεότερος ναός του, όπου γινόταν μεγάλη θρησκευτική εμποροπανήγυρη μέχρι το 1974 μ.Χ.) και Άσκεια (Άσσια), αλλά και στα χωριά Αθιένου, Αγγαστίνα και Αναρίτα, όπου και προσκυνηματικές του εικόνες (τέλους 18ου – αρχές 19ου αιώνα μ.Χ).

Πηγή: Ορθόδοξος Συνξαριστής